

CURTEA DE APEL NORD

Dosar nr.1r-700/25

Nr.PIGD 1-24086225-03-1r-08082025

Judecătoria Bălți, sediul central

Judecător: Lina Popescu

DECIZIE În numele Legii

22 ianuarie 2026

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În completul compus din:

Președintele ședinței, judecător

Ghenadie Liulca

Judecători

Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatei Rodica Cojocar în interesul inculpatului Damian Anatolie declarat împotriva sentinței Judecătoria Bălți, sediul central din data de 09 iunie 2025, pe cauza penală, prin care:

Damian Anatolie *****, născut la ***** , domiciliat satul ***** , studii medii, neangajat, nesupus militar, concubinaj, un copil minor la întreținere, fără grad de dizabilitate, cetățean al Republicii Moldova, IDNP ***** , anterior condamnat prin :

- sentința Judecătoria Edineț sediul Dondușeni din 07.12.2021 în baza art. 152 alin.(2) lit. e), art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, conform prevederilor art.84 alin. (1), art. 84 alin. (4) Cod penal, cu includerea în termenul pedepsei, pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 29.06.2020, s-a stabilit definitiv 6 (șase) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis,

- încheierea Judecătoria Orhei sediul Central din 14.11.2022 în temeiul art.92 Cod penal, s-a înlocuit partea neexecutată din pedeapsa cu închisoare cu o pedeapsă mai blândă – amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci de mii) lei,

-a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei:

- instanța de fond: 02.08.2024-09.06.2025.

- instanța de recurs: 06.08.2025-22.01.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul central din data de 09 iunie 2025 a fost recunoscut vinovat Damian Anatolie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, s-a stabilit numitului pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumulul de sentințe, s-a adăugat la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei aplicată prin încheierea Judecătorei Orhei sediul central din data de 14 noiembrie 2022, stabilindu-i definitiv lui Damian Anatolie pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu amendă în mărime de 25 000,00 lei, care urmează a fi executate separat. Termenul executării pedepsei aplicat lui Damian Anatolie urmând a fi calculat din data intrării în vigoare a prezentei sentințe.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Damian Anatolie urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința inculpatului Damian Anatolie măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a admis acțiunea civilă depusă de partea vătămată Țurcan Andrei împotriva lui Damian Anatolie privind recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor pentru asistență juridică.

S-a încasat din contul lui Damian Anatolie în beneficiul Țurcan Andrei prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 22 300,00 (douăzeci și două mii trei sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500,00 (una mie cinci sute) lei.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Damian Anatolie, la data 28.01.2023, aproximativ ora 15:33, aflându-se în mun. *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea lor, sub pretextul luării în folosință a unui picior de compactat de model "Iuco" și unui ciocan de demolat electric, neavând intenția de a restitui instrumentele respective, le-a sustras de la Țurcan Andrei, cauzându-i ultimului un prejudiciu material considerabil în sumă de 22 300 lei.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția lui Damian Anatolie este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, acesta recunoscând vinovăția în comiterea faptei incriminate, acțiunile acestuia fiind recalificate de la art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal la art. 190 alin. (1) Cod penal – escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducerea în eroare și menținerea în eroare.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocata Rodica Cojocar în interesul inculpatului Damian Anatolie solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili o pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate prin prisma art.90 Cod penal, or, inculpatul și-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, are la întreținere un copil minor, iar neachitarea amenzii stabilite prin precedentă sentință nu constituie un impediment în vederea aplicării dispozițiilor art.90 Code penal.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1)

lit.a) Cod de procedură penală, potrivit căroră, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra căroră inculpatul Damian Anatolie nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Damian Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal stabilindu-i conform acestei legi pedeapsa penală definitivă prin prisma prevederilor art. art.85 alin.(1) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu amendă în mărime de 25 000 lei, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptei, cel din urmă recunoscând comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei prin aplicarea exigențelor art.90 Cod penal.

Dat fiind contestarea sentinței doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar quantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod procedură penală (în vigoare la data comiterii faptei).

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în quantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptelor comise – infracțiune mai puțin gravă; personalitatea inculpatului – nu este la prima încălcare a legii penale, fiind anterior judecat și condamnat la pedeapsă închisorii, atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, fiind lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 Cod penal și celor agravante - art.77 Cod penal.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Damian Anatolie stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea acestuia, or, anterioarele condamnări a inculpatului atestă că aceasta este predispusă de a încălca legea. Condamnările anterioare nu l-au corectat și nu l-au reeducat pe inculpat, acesta a continuat comiterea faptelor infracționale.

Având în vedere, anterioarele condamnări, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Damian Anatolie a unei pedepse mai blânde sau de altă categorie, după cum invocă recurenta, or, inculpatul anterior a fost supus răspunderii penale, aplicându-i-se pedeapsă închisorii, însă careva concluzii n-a tras, și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni, a sfidat cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În atare împrejurări, solicitările părții apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul Damian Anatolie.

Or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective, cele din urmă în speța dedusă judecării nefiind realizat, or, după cum s-a reiterat supra, anterior Damian Anatolie a fost suspus răspunderii penale, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluziona că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare la libertate.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Damian Anatolie a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, quantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală (în vigoare la data comiterii faptei), asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către avocat în interesul inculpatului sentinței recurate Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei.

Cât vizează dispozițiile sentinței prin care s-au soluționat chestiunile cu privire la măsura preventivă și acțiunea civilă, acestea nu au fost contestate, Colegiul penal neregăsind temei pentru a interveni sub acest aspect în conținutul sentinței.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatei Rodica Cojocar în interesul inculpatului Damian Anatolie declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central din data de 09 iunie 2025, pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Damian Anatolie**, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Ghenadie Liulca

Judecători:

Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache